

ligt aabent Brev af 5te Juni 1849, udfærdigede Circulaire af 22de September samme Aar er det bestemt, at Kjøbstadøvrigheder og Regnskabsførere paa Domainegodsjerne skulle aflutte deres Regnskaber den 15de Marts, og Amtstuerne den 24de i samme Maaned. Derhos er det fastsat, at vedkommende Ministerier og Andre, som ifølge Finantsloven have Restsummer hos Finantsjerne at trække paa, skulle træffe deres Dispositioner saa betimeligt, at Anviisninger derpaa kunne af Finantsministeriet være udfærdigede inden Slutningsdagen af Finantsaaret, den 31te Marts, hvorhos der af Finantsministeriet er truffet den Bestemmelse, at de enkelte Ministerier skulle indsende deres Regnskaber til Finantsministeriet forinden den nærmest paafølgende 1ste August. Andre positive Bestemmelser end disse — tilføje Statsrevisorerne — vides ikke at være givne, og mange af Statens Kasser have holdt deres Kassebøger aabne og foretaget Ind- og Udbetalinger for Finantsaaret 3 til 4 Maaneder efter dets Udløb, ja Krigsministeren har endog i Skrivelse af 19de Juni 1852, hvorved hans Regnskab for Finantsaaret 1850—51 tilfillede Statsrevisorerne, erklæret, at han ikke alene antager at have handlet rigtigt ved at fortsætte Betalingerne for dette Regnskabsaar indtil 23de August 1851, men at man muligens burde have vedblevet at anvise endnu længere paa Beholdningen for bemeldte Aar, end skeet er. I denne Henseende havde Statsrevisorerne i en Skrivelse af 5te April 1852 til Finantsministeriet yttret:

at Regnskabs Aflutning har til Formaal at vise, hvorledes Status har været til en vis given Tid, og at, jo længere Bøgerne holdes aabne efter Regnskabsaarets Udløb, desto mere maa dette Formaal forfeiles;

at det imidlertid maatte erkjendes, at det ikke vilde være gjørligt, uden væsentlige Ulemper, at aflutte alle Statens Kasser paa een Dag eller umiddelbart ved Regnskabsaarets Slutning;

at Revisorerne derfor maatte andrage paa, at den Periode, hvori Ind- og Udbetalinger, vedkommende det forløbne Finantsaar, burde optages i Regnskabet for dette

Aar, i alt Fald maatte blive bestemt fastsat og indskrænket til en saa kort Varighed, som Omstændighederne maatte tillade, og

at det forsaavidt vel maatte mærkes, at Statsregnskabet ingenlunde alene er et Regnskab for Finantshovedkassen og de deraf umiddelbart afhængige Specialkasser, men at alle Statens Kasser i denne Henseende staae i et lige Forhold, saa at de Regler, som anvendes paa hiin, ogsaa burde gjøres gjældende paa de enkelte departementale Kasser eller paa dem, som henhøre under saadanne separate Instituter, der have deres egne Indtægter og Udgifter, t. Ex. Universitetet, Sorø Academi o. s. v.

Finantsministeriet bemærkede i en Skrivelse af 21de Mai forsaavidt:

at det for Statsregnskabs fuldkomne Overeensstemmelse med de virkelige Forhold maatte være ligegyldigt, om saadanne Kasser, hvis Beholdninger ikke kunde hjemfalde til Statens almindelige Finanser, afluttedes samtidigt med Finantshovedkassen og de af den afhængige Kasser, efterdi Indtægter og Udgifter, vedkommende deslige separate Fonds, holdies indenfor Linien i Finantsloven og derved vare aldeles affondrede fra de i Lovens Paragrapher optalte Summer;

at de med Hensyn til Finantshovedkassens og de med den i umiddelbar Forbindelse staaende egentlige Oppebørselskassers Aflutning nu fulgte Regler i det Væsentlige burde bibeholdes, og

at det med Hensyn til de under de forskellige Ministerier henhørende Specialkasser, hvis eventuelle Beholdninger tilfælde de almindelige Finanser, maatte anses for uvæsentligt, om de afluttedes den 31te Marts, naar de kun sluttedes før Statsbogholderiets Bøger, idet deres Overflud da kunde blive noteret i disse som en Beholdning fra det forløbne Aar, og Statsregnskabet saaledes i dette Punkt blive berigtiget.

Endeligen have Statsrevisorerne i deres